

sedi in govori, ko ga poslušá, sliši pripovedovati: Nocoj je moj gospodar namenjen, domu priti; njega in njegovo ženo, enega pa gotovo hočem nocoj dobiti. Iz doma je šel, dnarje dal gospodinji hraniti, pa dnarje sem drugam predjal; ko domu pride, sem tudi ključ pretaknil, da mu ne bo mogla odpreti; ko bo večerjo mu nesla, ji bom noge spodbil, da bo padla, in zadnjič, ko še dnarjev ne bo, jo bo gotovo ubil. Ko voznik to sliši, gré domu, in ko zakliče gospodinjo, da naj mu odpret pride, res ni mogla ključa najti. Mož jo poterpežljivo pogovarja, naj tû ali tam poiše; potlej ji reče večerje prinesiti, pa med potjo je z večerjo padla. Vsa se trese in misli, da jo bo mož pretepal; pa ji reče: Nič ti ne bom žalega storil. Zadnjič ji reče, denarjev, ki jih je dal spraviti, poiskati, pa nič ni najdla; spet ji mož pravi, da se ne bo več nad njo jezil, da naj po vsih kotih dnarjev poiše, in res jih je v nekim kotu v cunjah zavite našla. Zadnjič vjame mačka, ga da ženi, naj ga derži, prinese sekuro in mu glavo odseka. Tako je pod mačkom skritega vruga odpodil.

Dopisi.

Iz Siska 20. marca. Vedno obetanje mirú in vedno govorjenje, da bo vojska, stiska močno vso kupčijo, nihče si ne upa, se kake večje reči lotiti in derži rajši roke vskrižem. Zavoljo tega ne gré žito spod rok, dasiravno tisti, kateri ga imajo, cene ne prenapenjajo in radi odjenjajo. Vreme je lepo, toplo in suho; samo bati se je, da bodo reke preplitve, če ne bo kmali dežja.

Iz Bljaka. Pri nas so si kaj koristno napravo izmislili. Na zvoniku farne cerkve namreč naznanujejo po posebnih znamenjih gorkoto vremena; vsak, kateri le brati zna, bere iz števil, koliko stopinj gorkote kaže gorkomer. Kmetje iz mestne okolice so se v kratkem soznanili s to koristno napravo in pazijo na spremembe toplote bolj kakor doslej.

Iz Kamnika. * Naj „Novicam“ naznanim, da je gospod Prašnikar zemljiše najdel, na katerem lomi hidravlično apno ali vódnó apno, to je apno, katero se v vodi sterdi in je tedaj posebno pripravno za vse podvodne dela, kakor kapnice in druge reči. Pravijo, da je ta lom zlo bogat in da bi se utegnulo veliko takega apna tukaj nalomiti, katero se bo kdaj gotovo še veliko bolj rabilo, kakor se rabi pri nas dan današnji, ker je njegova korist premalo znana.

Iz Ljubljane. V pondeljek je jenjal tako imenovani „hitri voz“ (Eilzug) na dunajsko-teržaški železnici, kateri je zraven dveh tako imenovanih „poštnih vozov“ tretji bil za vožnjo ljudi na tej železnici. Novi gospodarji so se namreč prepričali, da se ta tretji voz ne splača, zato so ga opustili. Slišali smo pa (ali je res ali ne, ne vemo), da namesto družega poštnega voza mislijo napraviti tako imenovani „kurir-voz“, kateri jo bo nek še hitreje derl po železni cesti kakor dosedanji „hitričar“. Pravijo tudi, da bojo vozovlakom, kateri blago vozijo, vselej priklenili kaka dva vozova za ljudi, kar bi po naših mislih prav pametno bilo in bi železnici marsikak goldinar nêslo, ker po tem bi bilo vsaki dan še več priložnosti, se po železnici kam peljati in zlasti za krajše pote je pač vsakemu vse eno, če je ne dervi voz tako hitro. — V poslednjem letnem zboru krajske zgodovinske družbe je bil spoštovani gospod Avgust Dimic, c. kr. finančni koncipist, za tajnika in opravnika te družbe izvoljen, katero častno službo je začasno dosluženi gimnazialni gosp. prefekt Elija Rebič opravljal. — Slišali smo, da prihodnji teden se bojo vendar spet enkrat slišali domači glasi v našem teatru; — glasovodja gospod Gašper Mašek bo v svoj dohodek napravil „besedo“, v kateri se bo nek tudi kakih 5 ali 6 slovenskih pesem pelo, in, kakor smo z veseljem slišali, ne takih, kakoršne že vrabci čivkajo po

strebah, ampak izvolil je take, ktere niso že celó preveč izpete; tudi v letošnjih „Novicah“ natisnjena Kurnikova „Predpustna“ pride nek med njimi na versto, za katero so gosp. L. D. napev v prav prostem domačem duhu napravili. — Iz zapuščine rajkega našega gosp. knezo-škofa se bo v saboto dopoldne po očitni dražbi prodalo čvetero krav, dvoje konj in mnogo živinske klaje.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Ta teden se je na čedalje bolj oblačnem nebu dandanašnjih političnih homatij prikazala nova prikazen, okoli ktere se suče sedaj vse govorjenje. Rusovska vlada namreč, ktera je dosihmal v prepiru, kateri kakor huda môra že tako dolgo celo Evropo tlači, terdo molčala, je stopila te dni nenadoma z nasvetom na dan: naj se snide pet velikih vlad v kakošnjem mestu, in v tem kongresu naj se razsodi laška pravda. Francozka vlada — se vé da svetu pokazat, kako miroljubna je — se je berž podvizala naznanje dati, da je z nasvetom rusovske vlade zadovoljna; tudi angležka in pruska ste dovolile kongres, kteremu se tudi naša vlada ne zoperstavlja, toda le proti temu, da se od nje ne terjajo reči, katerih nikakor ne bode dovolila; niso sicer na drobno pogoji znani, pod kterimi se hoče tudi avstrijska vlada kongresa udeležiti; to se vendar za gotovo sliši, da pred vsem to terja, da se pogodba, leta 1815 sklenjenih, kongres ne dotakne. Govori se tudi, da naša vlada tudi še to terja, da, preden se kongres začne, sardinska vlada ustavi svoje priprave za vojsko. In res smo brali v nekterih časnikih, da je cesar Napoleon obljubil, sardinsko vlado pogovoriti, da bi to storila, in nekteri celó pravijo, da je samo zatega voljo cesar Napoleon te dni prvega sardinskega ministra grofa Cavour-a v Pariz poklical, da bi se z njim o tej zadevi pogovoril. Al kdor vé, kako visoko so na Sardinskem že valovi nepokoja in razdraženja prikipeli, ne bode nobenega upanja stavil v to, da bi cesar Napoleon mogel doseči kar je obljubil, če bi mu omenjena obljuba tudi resnično pri sercu bila. Že ko so Sardinci slišali, da ima kongres brez njih biti, je zadonela po celi deželi silna nevolja, ktero je, kakor poslednje novice pravijo, potolažila rusovska vlada s tem, da ona nima nič zoper to, da se tudi sardinska vlada vzame v kongres, ako avstrijska vlada dovoli, da se tudi vse druge laške vlade udeležijo kongresa, kateri ima klopčič laških homatij razmotati. Ali bo kongres, se tedaj še ne vé, ker vse overe morajo poprej odpravljene biti; pa tudi če bo kongres, ni dosti upanja, da bi kaj opravil, ker ravno to, kar avstrijska vlada ne bode dovolila in ne more dovoliti, je tern v péti sedanje francozke vlade, ker že davnej se je slišalo, da Napoleon želi zbrisati pogodbe od leta 1815. Da na kongres res ni veliko upanja staviti, se vidi najočitniše iz tega, da povsod se neprenehoma delajo priprave za vojsko, in ravno francozka vlada, ktera tako rada pošilja golobice z oljko mirú po svetu, je ukazala unidan 4 velikim ladijam iti v Algerijo po armade. Verh vsega tega je prinesel telegraf iz Londona nepričakovano novico, da bi utegnulo sedanje angleško ministerstvo odstopiti, ako se ne bo razpustil državni zbor; — kakošnjega duha pa bode novo ministerstvo, kdo vé?

— Cesarski ukaz od 12. t. m. veleva, da je vsak sodni vradnik dolžan, celo škodo poverniti vsakemu, komur jo je po svoji krivici s prelomljenjem ali zanemarjenjem svojih vradnih dolžnost prizadel, ako poškodovanca ne more kako drugač odškodovati. Tej dolžnosti so podverženi vsi, kateri so v civilni ali vojaški sodni službi.

— V letu 1858 je bilo v našem cesarstvu 245 gimnazij, ktere so imele 246 vodjev in 2962 učiteljev. Vseh